

во нервыхъ велика похвала своего Правителя, послѣ рече, че за да го награди ради прилѣжаніе-то що пріяза него, му подари една область много отдалечена отъ двора. Като ся отправи неговый Правитель, Ярославъ, ся предаде совершенно въ раскошества-та, и найпаче въ лова, кой му угождаваше превосходно. Единъ день като ходеше изъ единъ лѣсъ виде една бѣла Елень като снѣгъ, и имаше на шія-та си, влатно гирданче, коя като приближи при царя погледа го сосъ любопытство, и послѣ си отиде. Не искамъ да я убіе никой, извика Ярославъ, и повелѣ на другы-те да останатъ тамо сосъ лова, той послѣдова Елена. Видешеся чи она го чекаше, но като приближеше при нея, Елень-та паки ся отдалечаваше. Ярославъ толко желаше да я улови, що-то като я гоняше тече несмысленно много путь, дондеже мракна и загуби отъ очы-те си Елена-та. Смутися превосходно, не знающъ гдѣ ся нахожда; но мечаянно чу отъ далечъ едно музыкаско сладкопѣніе, и превлечився отъ того сладкаго гласа, на конецъ достигна въ голема палата, изъ коя излазяше тое ангелско сладкогласіе. Двер-